

JMÉNA FIALA A RAKUŠAN BUDOU NAVĚKY ZAŘAZENY HNED VEDLE HITLERA A POL POTA. VYPNUTÉ WEBY ... TYTO VŠECHNY UMLČELI. SMUTNÁ TEČKA ZA SVOBODNOU DOBOU

- CZ24 News | 6. března 2022

ČESKO: Zamyšlení nad vypínáním webů z politického hlediska.

Před několika dny se na tomto místě rozepsal poslanec Jiří Kobza o tom, jak vypadají zákazy a vypínání názorových webových portálů očima práva a zákona. Jsem přesvědčen, že chybí ještě hledisko politické. Nikoli mezinárodněpolitické, jímž se akt vypnutí webů zdůvodňoval, tedy s oficiální politikou nekonformní vztah ke krizi na Ukrajině. Jde o hledisko výlučně vnitropolitické.

Na řadě z oněch vypnutých webů totiž publikovali významní činitelé současné české (a mezinárodní) politiky, ale i politologie, bezpečnostní analytici, právní a ekonomičtí komentátoři atd. Můžeme uvést řadu příkladů.

Server První zprávy.cz plnily svými texty mnohé známé a respektované osobnosti. Pár jmen: Poslanec za SPD Jaroslav Bašta, poslanec za SPD Jiří Kobza, předsedkyně KSČM Kateřina Konečná, emeritní předseda ČSSD Jiří Paroubek, někdejší poslanec za ČSSD a dnes aktivní člen Trikolory Zdeněk Koudelka, politolog Zdeněk Zbořil, sociologové Petr Sak a Petr Hampl, bezpečnostní analytik Jan Schneider, emeritní pedagog Vojenské akademie Ladislav Petráš, bývalý poslanec ODS Jiří Janeček, bývalá ministryně za ODS Daniela Kovářová, bývalý poslanec za KSČM Leo Luzar, ekonomové Jan Bureš a Petr Dufek, spisovatel Vlastimil Vondruška, publicista Michal Semín, historik Mojmír Grygar, americký novinář Erik Best a mnoho dalších. Mohli jste zde číst texty Miloše Zemana i Václava Klause, ale i předsedy ODS a vlády Petra Fialy či předsedy ČSSD Michala Šmardy.

Jak vidno, jde o společenství nejen velmi reprezentativní, ale rovněž velice názorově pestré. Najdete tu zastánce i kritiky dnešní vládní politiky, najdete tu představitele jednotlivých společenských oborů z různých pozic a názorových prostředí; rozhodně nelze snad o nikom z nich říci, že je příslušníkem jakékoli extremistické názorové skupiny. Naopak, tento server je tradičně považován za velice seriózní, korektní a názorově vyvážený. Ano, přináší otázky, jiné pohledy, alternativní argumenty, ale o tom přece je demokracie, což podle prvního československého prezidenta T. G. Masaryka je de facto synonymum ke slovu diskuse. Kde není diskuse, není demokracie. Nad vypnutím webu První zprávy.cz lze jen nevěřičně kroutit hlavou.

Něco podobného můžeme říci i o restrikci webu Protiproud. Ten sice píše trochu ostřejším perem než První zprávy.cz, ale to je pouze věc žánru. I zde najdeme hodně zajímavé autorské spektrum. Vedle šéfredaktora webu Petra Hájka zde můžeme číst blogera Ladislava Větvičku, politického analytika Petra Pokorného, vysokoškolského pedagoga a teologa Radomíra Malého, hudebníka a spisovatele Petra Štěpánka, emeritního ministra školství Josefa Dobeše, neuroložku a spisovatelku Nikolu Bornovou, právníka Tomáše Břicháčka, opět Jiřího Kobzu, Michala Semína, či Zdeňka Koudelku, a ovšemže také emeritního prezidenta Václava Klause i jeho nejbližšího spolupracovníka Jiřího Weigla. Najdeme tu i velmi zajímavé autory ze zahraničí, například významného amerického

politika Patricka Buchanana, člena výboru americké vzdělávací nadace Judicial Watch Chrise Farrella (toho můžeme často číst třeba i na dosud nezakázaném Neviditelném psovi), věhlasného amerického právníka a komentátora čínského původu Gordona G. Changa či slovenského křesťanského myslitele Branislava Michalku.

A do třetice web Nová republika, provozovaný europoslancem za SPD Ivanem Davidem. Koho potkáme zde? Kromě samotného Davida též např. ombudsmana Stanislava Křečka, bývalého europoslance za ČSSD prof. Jana Kellera, exministra zahraničí Jana Kavana, spisovatele Benjamina Kurase, VŠ pedagožku prof. Stanislavu Kučerovou, historika Petra Bahníka, režiséra Václava Dvořáka, publicistu Ivana Hoffmana, spisovatelku Lenku Procházkovou, ekonomku Markétu Šichtařovou, ekonoma Radima Valenčíka, manažerku Alenu Vitáskovou, historičku Marii Neudorflou, opět Jaroslava Baštu, Jiřího Paroubka, Petra Saka, Jana Schneidera či Zdeňka Zbořila.

Rád bych slyšel od někoho odpovědného, co podle názoru vlády, zpravodajských služeb či spolku CZ.NIC všechny jmenované autory spojuje. Ať o tom přemýšlím, jak přemýšlím, dospívám k názoru, že nejspíš jen jedno jediné: kritický rozum. Nepřijímají bez nejmenšího zaváhání vše, co na ně valí oficiální propaganda, analyzují fakta a souvislosti a vyvozují z toho vlastní nezávislé závěry. Ve všech ostatních směrech jde o naprosto difúzní a nespojité společenství, kde najdete přesvědčeného levicového intelektuála, jakož i katolického protagonistu. Najdete tu plejádu současných i bývalých představitelů politických stran a hnutí velmi rozmanitého zaměření - od levicové KSČM po vlasteneckou SPD. Takže proč byly zakázány právě tyto weby? Na to nám dosud nikdo uspokojivě neodpověděl.

Á propos, k té poslední zmínce. Skutečnost, že jsou cenzurovány a zavírány platformy, kde publikují mj. zástupci politické opozice, je jasným důkazem toho, že tu nejde o nic jiného, než o eliminaci možnosti, aby lidé, nesouhlasící s politickou vládní koalicí zveřejňovali své názory. Což je zjevně protiústavní. Myslím, že jsme před bezmála třiatřiceti lety chodili na náměstí cinkat klíči za politickou pluralitu a proti diktatuře vládnoucí elity. Bez nejmenšího patosu tu lze konstatovat, že 25. únor 2022 je tečkou za 17. listopadem 1989. Nutno dodat: smutnou tečkou.

[ZDROJ](#)